जिहिं सियेति पाउँ हिसधित हिंसे इत्यस रूपं ममर्थ च स्ते। १४ सर्गः यसि स्झूता सङ्ग्रोक्येमसिति नियमाद न्यत्र पं नेस्तस्यपाऽ वृस्कुरित्यनेन नेमसिस्यादिना प्राप्तद स्प्रतिषेध्यते मदर्थदिति सर्वत्र योज्यं त्रते। दिनियातक लेन मां धिक् जीवनेन च सूक्तां स्वामिना शेऽपि जीवना स्वाम् ॥ ५०॥

न जिजीवासुखी तातः प्राणता रहितस्वया। स्ते ऽपि त्विय जीवन्या किं मयानकभार्यया॥ ५८॥

न जिजीवेत्यादि। लया प्राणता जीवता ऋन प्राणने रहिता ज॰म॰ वियुक्त स्तातादश्र रथान जिजीव न जीवितः लिय स्टेतंऽपि जीव न्या सया न किञ्चित्रयोजनं ऋणकभार्यया पापाणकद्दति सः ॥ ५८॥

न जिजीवेत्यादि। हे प्रिय प्राणता जीवतापि लया रहितः भ॰ यन् वियुक्तः यन् तव तातादुः खितान जीवितवान् जीवच्छप्राणने लिय स्टेत ऽपि जीवन्या अनकभार्यया कुत्सितभार्यया मया किं प्रयोजनिमत्येवं रराम चेति पूर्वेण सम्बन्धः कुपूयकुत्सितावद्य खेटगर्द्धानकाः समादत्यमरः॥ ५८॥

सा ज्गुमां प्रचक्रेऽह्मन् जगर्हे नचणानि च। देहभा ऋ ततः केणान् नुनुः नुनुः गुरु॥